splatnými. Není-li však takovéto veřejnoprávní zák. normy, pak nelze shledati nezákonitost v tom, že žal. úřad nevyhověl st-lově žádosti za přiznání úroků ze zmíněných služ. požitků.

Má-li snad st-l na mysli předpisy práva soukromého o povinnosti dlužníka platiti úroky z prodlení, přehlíží, že těchto předpisů platných pro obor soukr. práva bylo by lze použíti též pro poměr veřejnoprávní, jakým jest právě také jeho služ. poměr k městu, jedině tehdy, kdyby positivní zák. předpis výslovně připouštěl takovéto použití předpisů práva soukromého na poměry veřejnoprávní. Takovéhoto zák. předpisu se však st-l nedovolává, a ani nss takovéhoto předpisu platného pro území býv. státu uher. neshledal.

Č. 7540.

Občanství státní. — Advokáti (Slovensko): * Zápisem do seznamu advokátů v Budapešti nepozbývá se čsl. státního občanství.

(Nález ze dne 10. listopadu 1928 č. 29.986.)

Věc: Dr. Rudolf H. v L. proti župnímu úřadu ve Zvolenu o ztrátu odpočivných požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že st-l, pensionovaný předseda sirotčí stolice v L. podle § 31 pens. statutu města L. pozbyl nároku na pensi, ježto, stav se v Maďarsku advokátem, provozujícím adv. praksi, pozbyl čsl. stát. občanství, poněvadž advokátem v Maďarsku dle § 34 zák. čl. XXXIV:1874 může býti jen maďarský státní občan a st-l tedy nemůže býti současně státním občanem čsl. — — — —

Stížnost namítá, že provozování adv. prakse v Maďarsku neprejudikuje ještě otázce stát. občanství a není ani důkazem o ztrátě stát. občanství čsl.

O této námitce nss uvážil:

Spor točí se o nárok na pensi proti městu L. Podmínkou nároku na pensi jest dle § 10 pens. statutu státní občanství uherské, tedy vzhledem ke změněným státoprávním poměrům státní občanství čsl. Pro otázku pense jest tedy podmínka stát. občanství otázkou prejudiciální, tedy součástí skutkové podstaty. Výrok žal. úřadu není tedy autoritativním výrokem o st-lově stát. občanství, nýbrž toliko výrokem prejudiciálním a tedy součástí skutkové podstaty. Vzhledem k ustanovení § 6 zák. o ss nemůže nss výrok ten přezkoumávati ve věci samé, nýbrž toliko s hledisek formální správnosti, t. j. jen potud, zda skutková podstata má dostatečný podklad ve spisech a zda úsudek úřadu o skutkových otázkách jest logicky správným.

Zkoumaje nař. rozhodnutí s těchto hledisek shledal nss, že úsudek žal. úřadu o ztrátě stát. občanství čsl. nemá dostatečné opory ve spisech a není ani logicky správným.

Jest sice pravda, že podle § 2 zák. čl. XXXIV:1874 může do seznamu advokátů býti zapsán jen uher. státní občan a že dle § 34 téhož zák. čl. právo provozovati advokacii zanikne ztrátou stát. občanství; z toho však ještě neplyne úsudek, že zápisem do seznamu advokátů v Maďarsku se nabývá stát. občanství maďarského, nebo že osoba do seznamu advokátů zapsaná jest skutečně stát. občanem maďarským nebo konečně že zápisem tím nastává ztráta stát. občanství čsl.

St-l také ve svém odvolání proti usnesení měst. zastupitelského sboru v L. namítal, že v Budapešti je mnoho advokátů, kteří jsou čsl. stát. příslušníky, ježto prý o stát. příslušnosti se pátrání nečiní.

Pro zápis i výmaz ze seznamu advokátů jest předepsáno zvláštní řízení v § 7 a násl. a § 35 a) a násl. cit. zák. čl. a není vyloučen ani případ, že do seznamu advokátů skutečně zapsána bude osoba, která zákonným požadavkům nevyhovuje. Není tedy zápis do seznamu advokátů důkazem o státním občanství. Pak ovšem neměl žal. úřad, — který svůj úsudek o ztrátě čsl. stát. občanství opřel jedině o st-lův zápis do seznamu advokátů v Maďarsku — pro tento úsudek ve spisech dostatečného podkladu a nss-u nezbylo proto než zrušiti nař. rozhodnutí dle § 6 zák. o ss.

Č. 7541.

Církevní věci. — Řízení správní (Slovensko): * Státní úřady správní nejsou příslušny rozhodovati spor mezi správou židovské orthodoxní náboženské obce na Slov. a jednotlivými příslušníky obce ve věci vydávání velikonoční mouky.

(Nález ze dne 10. listopadu 1928 č. 30.014.)

Věc: Adolf Z. a spol. v B. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o rozdílení velikonoční mouky.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Několik členů židovské ortodoxní obce náboženské v B. oznámilo podáním z 29. března 1926 okr. úřadu v B., že žádali v kanceláři náboženské obce za vydání poukázek na velikonoční mouku a velikonoční chleby, jichž opatřování pro všechny členy obce náleží ve smyslu § 2 odst. g) a § 34 stanov obce, jakož i ve smyslu § 47 stanov židovských obcí na Slov., schválených min. pro Slov., do pravomoci představenstva židovské obce náboženské. Jejich žádost byla však zamítnuta s tím, že mají dříve složiti částku po 150 Kč, načež jim teprve budou poukázky vydány za ceny ustanovené za mouku a chleba per 3 Kč 64 h resp. 7 Kč 50 h. Podle § 3 odst. c) stanov obce jest sice výtěžek z velkonoční mouky pramenem příjmů obce, příjem ten má však ve smyslu § 34 plynouti toliko z prodeje mouky resp. chleba, nikoli však z jinakých zatížení členů obce. Žadatelé žádali proto, aby okr. úřad uložil představenstvu obce, aby jim mouku a velikonoční chleby vydal za stanovené ceny 3 Kč 64 h resp. 7 Kč 50 h, dále za povolení, aby si mohli potřebnou mouku a velikonoční chléb opatřiti z cizí obce, aniž by jim byly zabaveny.